

middagi ei wōinud enam fätte wōitta. Koolis ei sanut ta fulge näpu wahel piddada. Wōib olla et teise lapsed oma wañemadele sest ollid kōñelenud; praua tulli ühel öñikul Betti förmī waatama ja nōudis jätrel, kust aigus olli tōusnud. Betti tunistas ta mōda üles fudda temā wāhilt koddominnes maha olli kufund ja förmēd werriseks lōnud. Praua waatas paiste tanud förmī, kel jubba mäddā sees, wangutas pāäd ja ütles: „Ei se olle maha kufumisest tulnud; siño läed on kärnas: se tulleb kassimata elamisest.“ Siis sōtles ta Bettid, mits ta ennemine aigeid förmī temale ei olle näitand, feelas tedda fooli tullemast, et kärnad teiste kūlgi ei akats. Waene Betti — täis äbbi ja kurbust — läks nutnga mōdisast ärta. Kōige suurem süddame wallo olli temal nähes, et teised lapsed temā eest pēggenesid, ja emetegi olli temā viljesus Eduardi ülleanetuse läbbi sündind; 'polleks temā kiwvi tuld kustutanud siis ei olleks Betti jalga pimedas komistanud. Siisti ei tunistanud Betti Eduardi peale sūud, waid mōtles: ölpsam on ülleohut kannatada fui teha.

— Leisel pāwal luusis Eduard jälle kūla-wainul, kus Jooni aige uddaraga lehm waia füllies töös olli. Wallato poisike akas lehma loopima, nits kiwvi-liluse puutus aige uddara fulge, seal fissus lehm ehast wal lugu kōiest lahti ja tūlis wihaga poisi peale. Eduard andis appi fissentades jalgele tuld; lehm temā kannul. Jubba olli lehma sa wed temā liggi, seal joudis Betti appi. „Kuum! kus ja lähed?“ üidis Betti, lõi piitsaga

lehma; lehm jää seissma ja lastis eñast waia kūlgi finnē kōita. Eduard olli irmuga kibboritsa pēesa puggenud; chmatuse ja wāssimuse pārast ei wōinud ta räctida, agga ta nutis kibbidaste. Pōesast wālja rōomades wōitis ta Betti faelast finni, tānas ja pallus oma endist ülleohut andeks. Kibboritsa ofad ollid temā förmēd werriseks torkanud; Betti fissus eka pinnad wālja ja māhtis temā förmēd puhta nartsu sisse. Sest filmapilgust sadik olli Eduard temā kōige suurem sōbet ja püüdis tedda iggapiddi rōemustada. — Mōne pāwa pārast paranesid Betti förmēd, temā ihaldas jälle fooli minna; Eduard ütles arglase näoga: „Ara tulle veel fooli enne fui miño förmēd terveks sawad! miño wañemad on siño peale wihased, ja emā tūleb et miño siño kōest kärnad ellen sanud. — Waata! seal tulleb miño emā ja tohter Jenner,“ ütles pois ja pistis joostu. — „Rāete! seal tulleb tānamata loom isse meil waste!“ ütles praua tohtrile ja akas last kuriast augutama. Tohter wōriis lapje teretamist lahkest wasto ja waatas mis wigga fättel piddi ollema. „Need wistrikud on rōuge suggu!“ — ütles Jenner ja kūssis, kust laps neid olli samud. Praua seletas, fudda laps maha kufudes oma förmēd olli kriimustanud, agga tohter kustis: „Ei se läbbi wōi rōinged tulla.“ Viimaks tulletas Betti meeble, et temā pārast mēhafukumist aige förmēdega lehma olli lüpsnud, kui lehma uddara füllies mäddā-wistrikud olnud. „Laps on sedda többe lehma: küllest saanud,“ ütles tohter prauale: „ei elle teil pojja: